

Halve zool

In Jonas van februari stond een interview met Cees Zwart over de verkiezingen. Hij riep ons op om te stemmen op een betrouwbare persoon, niet op een partij; met ons hart in plaats van ons verstand; op democratische vernieuwing, niet op een programma. Ik had zo mijn vraagtekens: Kun je oordelen over de betrouwbaarheid van iemand na een paar minuten televisie? Heeft iemand met een sympathiek hoofd automatisch verlichte ideeën? Is bestuurlijke vernieuwing belangrijker dan beleid?

Dat alles kwam bij me boven toen ik in de krant een uitspraak las van Pim Fortuyn, volgens Swart kampioen van de democratische vernieuwing. In zijn inmiddels vermaarde schotschrift 'De puinhopen van acht jaar Paars' vraagt Fortuyn zich af: 'Welke halve zool heeft het aanleggen van nieuwe natuurgebieden bedacht?'

Ik voelde me geraakt. Niet omdat ik de bedenker ben. Nee, erger, ik heb zèlf een natuurgebied 'aangelegd'! In de loop van jaren heb ik vijf hectare landbouwgrond rond mijn huis gekocht om daar de natuur haar gang te laten gaan. Vrijwillig en zonder subsidie van de overheid. Saaie vlaktes met maïs en aardappelen hebben plaats gemaakt voor plassen vol kikkers en libellen, houtwallen met zingende vogels, bloemenweiden met honderden vlinders. Met mij verbazen bezoekers zich over wat de natuur in vijftig jaar vermag. Velen noemen 'mijn' nieuwe natuur een paradijsje. Ik heb dit initiatief genomen om de natuur iets terug te geven na alle ruimte die haar gedurende eeuwen ontnomen is. En om er te genieten van klank en kleur.

Volgens Fortuyn moet ik wel de grootste imbeciel zijn die er op aarde rondloopt. Je kunt je immers beter in een chique maatpak laten rondrijden in een peperdure auto.

Fortuyn geeft uiteraard niet af op mijn achtertuin, maar op het ontwikkelen van nieuwe natuur door de overheid en natuurorganisaties op duizenden hectares voormalige landbouwgrond. Natuurontwikkeling is niet uitgevonden door een achterlijke ambtenaar. Het idee wordt gedragen door alle natuurorganisaties en hun achterban van miljoenen mensen. De uitgangspunten zijn onderbouwd door degelijk onderzoek. Het doel is een duurzaam netwerk van natuurgebieden, de zogenaamde ecologische hoofdstructuur, om allerlei snippers natuur weer aan elkaar te koppelen. Zo probeert men onze oorspronkelijke medebewoners, de inheemse planten en dieren, te behouden. Het gaat ook om nieuwe natuur voor mensen in een dichtbevolkt, verstedelijkt land. Om te wandelen, fietsen en onthaasten. Om te horen, zien en ruiken. Om ontmoetingen te hebben met vogels en reeën. Realisatie van de plannen gaat langzamer dan voorzien, maar de resultaten tot nu toe mogen er zijn. Ga ook eens kijken langs de Drentse Aa tussen Assen en Groningen, in de Blauwe Kamer bij Rhenen, de Millingerwaard bij Nijmegen en op andere plekken met nieuwe natuur in ons land.

Fortuyn, kampioen van de demagogische vernieling, ziet liever snelwegen in plaats van bomen. Zijn partij houdt meer van varkensboeren dan van nieuwe natuur. Er zitten tenslotte in Nederland pas 15 miljoen varkens in concentratiekampen, met alle stankoverlast en milieuproblemen van dien. Over een vol land gesproken!

Wie is er eigenlijk een halve zool?

Eef Arnolds

De tekst is eerder verschenen in het tijdschrift Jonas 57, 2002.